

PANI LEOKADYI
Z BAGNIEWSKICH BONOLDI:

ZOSIA.

PIEŚN

S. MONIUSZKI.

ZOSIA.

Allegretto.

Goethego.

Głos.

Fortepian.

Tu niegdyś w wiosny po - ran - ki najmek-

niej - sza z te - go sio - - - la Zosia pa-sając ba - ran - ki skacze i spiewa we-

so - la. La, la, la, la, la, la, la la la la la la la

O - les - za - go -

łab - ków pa - rę chciał raz po - ca - ło - wać w us - - - ta, lecz i proś - bę i o - fia - rę wy -

śmiała dziewczy - na pu - sta. La la la la la la la la la la la la la

a tempo.
la.

(2)

p riten.

Jó-zio da-wsta-żke pa-ster-re, An-tos od-dał swo-je ser- - - ce,

a tempo.

lecz i z Jó-zia i z An-to - - sia śmie-je się pierze-łiwa Zo - - sia. La la la la

rallentando. pp

rallent.

lento.

tempo I?

la la la la la la la la la la.

lento.

tempo I?

p

dimi - nuen - do.

pp

(2)